UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orarium nouu[m] ad vsum || Canonico[rum] regulariu[m] Ca-||pituli Windesimmen||sis Cum pulcherri||mis orationib[us] || annexis ||

[S.l., ca. 1513]

L[e]c[ti]o ij

urn:nbn:de:hbz:466:1-71313

Visual Library

et gemas in nouiſſimis qn̄ ꝯſum
pſeris carnē ꝛ corpus tuū ℟
Credo ꝙ redēptoꝛ meus viuit ꝛ
in nouiſſimo die de terra ſurrectu
rus ſuz ꝛ in carne mea videbo deū
ſaluatoꝛē meū. ℣. Quē viſurus
ſum ego ipſe ꝛ nō alius ꝛ oculi mei
conſpecturi Lcō ij
Melius eſt nomē bonū ꝙ̄ vngen
ta p̄cioſa: dies moꝛtis die natiuita
tis Melius eſt ire ad domū luctus
ꝙ̄ ad domū ꝯuiuij In illa enī finis
cunctoꝝ ammonet' hoim: ꝛ viuēs
cogitat quid futurū ſit ℟ Qui
lazaꝝ reſuſcitaſti a monumēto fe
tidū Tu eis dn̄e dona requiē et lo
cum indulgētie ℣. Qui vēturus
eſt iudicare viuos ꝛ moꝛtuos et ſe

culũ per ignẽ Tu eis ℣ Lcõ iij.
Memẽto creatoris tui in dieb⁹ iu
uentutis tue: anteq̃ ueniat tp̃s af
flictionis tue ⁊ reuertat' puluis in
terrã ſuã vnde erat ⁊ ſpũs redeat
ad dñm qui edidit illũ ℟ Domi
ne qñ veneris iudicare terrã vbi me
abſcõdaꝫ a vultu ire tue Quia pec
caui nimis in vita mea ℣. Cõmiſ
ſa mea dñe paueſco et ante te eru
beſco dũ veneris iudicare noli me
cõdemnare Quia peccaui ni.

Lectio quarta

Uiuent mortui tui dñe: inter
fecti mei reſurgẽt. Expgiſcimini
et laudate qui habitatis in pulue
re: quia ros lucis ros tuus ⁊ terra
gigantũ detrahes in ruinam ℟